

ENTREVISTA A CRISTINA MOMPEAT

autora de "AMADO PRÍNCIPE"

guanyador del darrer concurs de relats breus de dones "Paraules d'Adriana"

Cristina, ¿ens pots presentar el conte?

"Amado Príncipe" va néixer com una història de terror. Poc vaig pensar al començament que el terror que sorgiria per la meua ploma fos tan singular y tan poc "clàssica", però no és estrany, ens sorgeix el que ens ocupa i/o ens preocupa.

El conte narra la historia de Laura, una nena sacsejada pel terror quotidià dels abusos sexuals intrafamiliars, que troba refugi, justament, en el llegendari Príncep de les Tenebres.

Hi ha una cita de Cristina Peri Rossi que ve a propòsit del relat, diu així: *"un conte és una ficció que amaga una veritat a vegades difícil d'assumir"*.

Jo ho deixaria aquí i us convidaria a llegir-lo. Podeu trobar-lo a la pàgina web del Centre d'Informació i Orientació de la Dona: <http://www.sant-adria.net/dona/relats/lect/amado-prindipe.html>

Es tracta d'un relat molt especial, com descriuries l'art del conte?

En el meu cas un conte o una història no se m'acut, brota i creix d'un lloc intern on ja habitava abans de jo saber-ho. Es tracta de polir-ho, de donar-li forma, d'ordenar-lo per poder, mitjançant les paraules, crear sentit i fer-lo comprensible.

La literatura és per a tu la imaginació i la creació, o alguna cosa més?

La literatura és pura alquímia. La paraula, dita i sobretot escrita, té per a mi el poder de qüestionar i transmutar la matèria, de convertir allò que és brut, o brutal -com succeeix a "Amado Príncipe"-, en una joia preciosa que transforma el caos en ordre, que li dona sentit i mesura a la pròpia vida i al món.

Què és el més important en el conte, segons la teua opinió?

Quan vaig anar a recollir el premi estava molt emocionada i el punt àlgid es va produir a l'hora de sentir la valoració del jurat *"...per la sensibilitat amb que aconseguix transmetre la por..."*. Em vaig emocionar i els ulls se'm van omplir de llàgrimes. Creia que no podria dir res, però sí, en aquesta ocasió sí que vaig poder posar paraules al que estava sentint, sense por i davant d'un públic agraït i càlid.

El més important en el conte és l'efecte que té en cada persona que el llegeix. Tant quan la gent no pot dir-me res, o res coherent, com quan es commou i, en alguns casos inclús, pot moure a compartir o anomenar una experiència pròpia, similar a la que la Laura pateix en el relat.

Què vas sentir quan vas veure el teu conte premiat?

Agraïment amb majúscules. Sincer i autèntic.

Ha estat un dels regals més esplèndids que m'ha fet la Vida.

Tot allò que el conte relata és pura ficció. En els somnis de la meua infància sí que hi havia un príncep, però mai va arribar per rescatar-me. També hi va haver "un avi", però no només un, desafortunadament, i tot i que és cert que també era bebedor estava molt sobri quan "jugava" amb mi. El que sí que és real en el conte és tot el que a la Laura li passa per dins, és part del que em passava a mi. Poder traslladar aquell món obscur i difícil al paper és el primer premi que va rebre "Amado Príncipe". Veure que aquest procés literari, alquímic i sanador ha tingut un reconeixement públic, em completa i m'omple d'alegria pròpia, i també perquè així, la història de la Laura, arribarà a més gent.

La presentació va ser un èxit d'assistència

(d'esquerra a dreta) Mont PLans, Vicki Bernadet, Cristina Mompeat, i Isabel Franc.

Cristina Mompeat agraint la presència a tots els assistents